

De Kerkvaders: een deur naar Rome!

<http://wayoflife.org/files/d85cfbcc1865538abdf57ab5fcf1c321-660.html>, 19-10-2010

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#))
Vertaling, ingekort en voetnoten door M.V.

Veel mensen zijn de Rooms-katholieke kerk (RKK) binnengewandeld door de brede deur van de zogenaamde “kerkvaders”. Dit artikel is een luide waarschuwing tegen de wijdverspreide aantrekkingskracht tot de “kerkvaders” binnen het evangelicalisme.

De katholieke apologetische bedieningen gebruiken de “kerkvaders” om aan te tonen dat Rome’s doctrines teruggaan tot de vroegste eeuwen. In het boek *Born Fundamentalist, Born Again Catholic*, gebruikt David Currie voortdurend de “kerkvaders” om zijn positie te ondersteunen. Hij zegt: “**The other group of authors whom Evangelicals should read ... is the early Fathers of the Church**” (p. 4).

De contemplatief gebed beweging is gebouwd op ditzelfde zwakke fundament. Wijlen Robert Webber, een Wheaton College professor die een van de belangrijkste proponenten was van deze terug-naar-de-kerkvaders beweging, zei:

“**The early Vaders can bring us back to what is common and help us get behind our various traditions ... Here is where our unity lies. ... evangelicals need to go beyond talk about the unity of the church to experience it through an attitude of acceptance of the whole church and an entrance into dialogue with the Orthodox, Catholic, and other Protestant bodies**” (*Ancient-Future Faith*, 1999, p. 89).

Het feit is echter dat de “vroege Vaders” meestal kettters waren!

De term verwijst naar de verschillende kerkleiders van de eerste eeuwen na de apostelen wier geschriften zijn overgeleverd.

De enige echte “kerkvaders” zijn de apostelen en profeten wier geschriften gegeven werden door goddelijke inspiratie en opgeschreven werden in de Heilige Schrift. Zij gaven ons “**het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is**” (Judas 3). Het geloof dat zij overleverden is in staat “**volmaakt [te] zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust**” (2 Tim. 3:16-17). Wij hebben niets nodig boven de Bijbel. De leer van de “kerkvaders” bevat geen jota of tittel van goddelijke inspiratie.

De term “kerkvaders” is een verkeerde benaming en werd betrokken van de katholieke valse leer van hiërarchische kerkheerschappij. Deze mannen waren geen “vaders” van de kerk in enige Schriftuurlijke zin en ze hadden geen goddelijk gezag. Zij waren louter kerkleiders uit verschillende plaatsen die een verslag hebben nagelaten van hun schrijven. Maar de RKK verhoogde mensen tot gezag ver boven de grenzen van de Schrift, en maakte hen “vaders” over de lokale kerken en die van de hele wereld.

De “kerkvaders” zijn onderverdeeld in vier groepen: **Apostolische Vaders** (2de eeuw), **Ante-Niceaanse Vaders** (2de en 3de eeuw), **Niceaanse Vaders** (4de eeuw), en **Post-Niceaanse Vaders** (5de eeuw). Niceaans verwijst naar het Concilie van Nicea in 325 nC. dat over de kwestie van het Arianisme ging en de doctrine van Christus’ goddelijkheid bevestigde. Dus, de Ante-Niceaanse Vaders zijn zo genoemd omdat zij leefden in de tijd vóór dit concilie, en de Post-Niceaanse Vaders omdat zij leefden in de eeuwen ná het concilie.

Alle “kerkvaders” waren besmet met enige valse leer, en de meesten van hen waren ernstig besmet. Zelfs de zogenaamde Apostolische Vaders van de 2de eeuw leerden het valse evangelie dat de doop, het celibaat en het martelaarschap voorzagen in vergiffenis van zonden (Howard Vos, *Exploring Church History*, p. 12). En van de latere “vaders” – Clemens, Origenes, Cyrillus, Hiëronimus, Ambrosius, Augustinus, Theodorus, en Johannes Chrysostomus – bevestigt dezelfde historicus: **“In their lives and teachings we find the seed plot of almost all that arose later. In germ form appear the dogmas of purgatory, transubstantiation, priestly mediation, baptismal regeneration, and the whole sacramental system”** (Vos, p. 25).

In feite was een van de Post-Niceaanse “vaders” – Leo I – de eerste RKK-paus!

Daarom zijn de “kerkvaders” eigenlijk de vaders van de RKK. Zij zijn de mannen die het fundament legden van de afvalligheid die geproduceerd werd door de RKK en de Griekse orthodoxie.

De nieuwtestamentische geschriften waarschuwen frequent dat er een afval zou komen, een afwijken van het geloof, onder belijdende christenen. De apostelen en profeten zeiden dat deze afvalligheid reeds was begonnen in hun dagen en waarschuwden dat dit zou toenemen tegen de tijd van Christus’ wederkomst.

Paulus getuigde hiervan op vele plaatsen en gaf ons een glimp van de venijnige aanvallen die toen reeds Gods werk plaagden. Beschouw zijn laatste boodschap aan de ouderlingen te Efeze (Hand. 20:29-30). Paulus waarschuwde hen dat er valse leraars zouden binnenkomen én in hun eigen rangen zouden opstaan. Beschouw zijn tweede brief aan de Korinthiërs (2 Kor. 11:1-4, 12-15). De valse leraars die in Korinthe actief waren verdraaiden drie van de belangrijkste doctrines van het nieuwtestamentische geloof: Jezus Christus, Redding en de Heilige Geest; en de kerken verkeerden in het gevaar omvergeworpen te worden door deze dwalingen. Beschouw Paulus’ waarschuwingen aan Timotheüs in 1 Tim. 4:1-6 en 2 Tim. 3:1-13 and 4:3-4.

Petrus wijdde het hele 2de hoofdstuk van zijn tweede brief aan dit thema. Hij waarschuwde in vers één dat er valse leraars zouden komen die “verderfelijke ketterijen” leren, verwijzend naar de ketterijen die de ziel tot de eeuwige hel vervloeken. Als iemand, bijvoorbeeld, het volgende ontkent: de maagdelijke geboorte, godheid, menselijkheid, zondeloosheid, eeuwigheid, verzoening of opstanding van Jezus Christus, kan hij niet gered worden. Ketterijen die betrekking hebben op zulke zaken zijn verderfelijke ketterijen. De verdraaiing van de “leer van Christus” resulteert in een “andere Jezus”.

Johannes gaf gelijkaardige waarschuwingen in zijn brieven (1 Joh. 2:18, 19, 22; 4:1-3; 2 Joh. 7-11).

Toen Hij zich richtte tot de 7 gemeenten in Openbaring 2-3, waarschuwde de Heer Jezus Christus dat velen van de apostolische kerken reeds zwak waren en met ketterse aanvallen te maken kregen (Op. 2:6, 14-15, 20-24; 3:2, 15-17).

In de dagen van de apostelen lag het nieuwtestamentische geloof dus van alle kanten onder vuur door gnosticisme, judaïsme, nicolaïtisme en andere ketterijen.

En de apostelen en profeten waarschuwden dat deze afvalligheid zou toenemen.

Paulus zei: **“Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger voortgaan: zij verleiden en worden verleid”** (2 Tim. 3:13). Dit beschrijft de koers van de kerkbedeling in termen van zich verspreidende ketterijen!

Daarom is het niet verrassend te zien dat leerstellige dwaling zo alom heerste in zelfs de kerken van de eerste eeuwen.

Bovendien hebben we maar een gedeeltelijk verslag van de eerste eeuwen, en de overgeleverde geschriften werden erg gefilterd door Rome. De RKK was een heel millennium aan de macht en haar inquisitie reikte tot de verste uithoeken van Europa en verder. Rome deed alles wat in haar macht lag om de geschriften te vernietigen van hen die met haar verschilden. Beschouw de Waldenzen. Dezen waren bijbelgelovige christenen die leefden in Noord-Italië en Zuid-Frankrijk en elders tijdens de donkere eeuwen en ze werden eeuwenlang vurig vervolgd door Rome. Alhoewel we weten dat de Waldenzen een geschiedenis hebben die begint in de 11de eeuw, indien niet eerder, is hun

historisch verslag haast helemaal verwoest door Rome. Enkel een handjevol waldenzische geschriften werden overgeleverd uit al die eeuwen.

Het is daarom niet verbazingwekkend dat de overgeleverde geschriften uit de eerste eeuwen deze zijn die sympathiseren met de doctrines van Rome. Dit bewijst niet dat de meeste kerken van toen zich hielden aan de RKK-doctrine. Het bewijst enkel dat het de pro-RKK geschriften toegestaan was te overleven. Wij weten dat er in die vroege eeuwen veel kerken waren die niet instemden met de roomse doctrine, omdat ze vervolgd werden door de Rooms en zij vermeld worden in de geschriften van de “kerkvaders”.

EEN BLIK OP ENKELE KERKVADERS

Ignatius van Antiochië (c. 50 – 110)

Ignatius was de bisschop van Antiochië in de vroege 2de eeuw. Hij werd gearresteerd rond 110 nC. en naar Rome gezonden voor berechting en martelaarschap.

1. Hij leerde dat kerken ouderlingen moeten hebben én een regerende bisschop; met andere woorden: hij plaatste één bisschop boven de anderen, terwijl in de Schrift de termen “bisschop” en “ouderling” refereren naar hetzelfde nederige ambt in de vergadering (Titus 1:5-7).
2. Hij leerde dat alle kerken deel uitmaken van de ene universele kerk.
3. Hij claimde dat een kerk niet het gezag heeft te dopen of het Avondmaal des Heren te leiden tenzij ze een bisschop heeft.

Deze relatief onschuldige dwalingen plaveiden echter de weg voor nog meer dwaling in de volgende eeuw.

Justinus de Martelaar (c. 100 – c. 165)

Toen Justinus het Christendom aannam, hield hij vast aan zijn heidense filosofie.

1. Hij interpreteerde de Schrift allegorisch en mystisch.
2. Hij hielp het idee van een “middentoestand” na de dood ontwikkelen, die niet hemel noch hel (hades) was. Uiteindelijk werd deze leer Rome’s “vagevuur”.

Ireneüs (c. 125 – 202)

Ireneüs was een ouderling in Lyon, Frankrijk, die een polemieek “Tegen de Ketterijen” (Adversus Haereses) schreef in ong. 185 nC.

1. Hij ondersteunde het gezag van de bisschop als regeerder over vele kerken.
2. Hij verdedigde kerktraditie boven wat de Schrift toestaat. Om deze reden wordt hij door de RKK gezien als een van hen.
3. Hij leerde de katholieke ketterij van “echte aanwezigheid”; hij zei: “De eucharistie-hostie wordt het lichaam van Christus”.

Clemens van Alexandrië (c. 150 – c. 230)

1. Clemens stond aan het hoofd van de allegoriserende school van Alexandrië van 192 tot 202. Deze school was opgericht door Pantaenus.
2. Clemens vermengde de filosofie van Plato met Christendom.
3. Hij hielp de leer van het vagevuur ontwikkelen en geloofde dat de meeste mensen uiteindelijk gered zouden worden.

Tertullianus (c. 155 – c. 255)

Tertullianus leefde in Carthago in Noord-Afrika (aan de Middellandse Zee in modern Tunesië, tussen Libië en Algerije).

1. Alhoewel hij streed tegen het gnosticisme, verhief hij ook het gezag van de kerk boven wat toegestaan is in de Schrift. Hij leerde dat het gezag van de kerk door apostolische successie komt.
2. Hij geloofde dat het brood van het Avondmaal letterlijk Christus was, en was bezorgd over het vallen van kruimels op de grond.
3. Hij adopteerde montanisme, gelovend dat Montanus profetieën sprak onder goddelijke inspiratie.
4. Hij leerde dat weduwen die hertrouwen overspel pleegden.
5. Hij leerde dat de doop dient voor de vergeving van zonden.
6. Hij classificeerde zonden in drie categorieën en geloofde in belijdenis van zonden aan een bisschop.
7. Hij zei dat de menselijke ziel in een visioen werd gezien als “teder, helder, en met de kleur van lucht”.
8. Hij leerde dat er een tijd was dat de Zoon van God niet bestond en God niet een Vader was.
9. Hij leerde dat Maria de tweede Eva was die door haar gehoorzaamheid de ongehoorzaamheid van de eerste Eva verhielp.

Cyprianus (? – 258)

Cyprianus was de “bisschop van Carthago” in Afrika.

1. Hij was tiranniek en rijk en hij schreef tegen de novatiaanse [→ Novatianus] kerken wegens hun pogingen een zuiver kerklidmaatschap te behouden.
2. Cyprianus verdedigde de onschriftuurlijke leer dat bepaalde bisschoppen gezag hadden over vele kerken en dat alle pastors zich moesten onderwerpen aan hen.
3. Hij ondersteunde de ketterij van kinderdoop.

Geen wonder dat Cyprianus tot een van de “heiligen” van de RKK gemaakt werd.

Origenes (185 – 254)

Alhoewel hij zwaar vervolgd en gemarteld werd voor de zaak van Christus, onder keizer Decius in 250, was Origenes beladen met valse leringen. Zijn karakter werd beschreven door de lutheraanse historicus Mosheim als: “a compound of contraries, wise and unwise, acute and stupid, judicious and injudicious; the enemy of superstition, and its patron; a strenuous defender of Christianity, and its corrupter; energetic and irresolute; one to whom the Bible owes much, and from whom it has suffered much”.

Wij geloven niet dat de Bijbel veel aan Origenes te danken heeft, maar ongetwijfeld heeft de Bijbel veel geleden door zijn toedoen.

Hierna enkele vreemde ketterijen van Origenes:

1. Hij ontkende de onfeilbare inspiratie van de Schrift.
2. Hij verwierp de letterlijke geschiedenis van de vroege hoofdstukken in Genesis, en van Satan die de Heer Jezus op een hoge berg voerde en Hem de koninkrijken van de wereld aanbood (Will Durant, *The Story of Civilization*, Vol. III, p. 614). Durant citeert Origenes: “Who is so foolish as to believe that God, like a husbandman, planted a garden in Eden, and placed in it a tree of life ... so that one who tasted of the fruit obtained life?”
3. Hij accepteerde de kinderdoop.
4. Hij leerde “baptismal regeneration” (doop van de wedergeboorte) en redding door werken. “After these points, it is taught also that the soul, having a substance and life proper to itself, shall, after its departure from this world, be rewarded according to its merits. It is destined to obtain either an inheritance of eternal life and blessedness, if its deeds shall have procured this for it, or to be delivered up to eternal fire and punishment, if the guilt of its crimes shall have brought it down to this” (Origen, cited by W.A. Jurgens, *The Faith of the Early Fathers*).

5. Hij geloofde dat de Heilige Geest mogelijk een of ander soort geschapen wezen was. “In His case [that of the Holy Spirit], however, it is not clearly distinguished whether or not He was born or even whether He is or is not to be regarded as a Son of God” (Origen, cited by W.A. Jurgens, *The Faith of the Early Fathers*).
6. Hij geloofde in een soort van vagevuur en universalisme. Hij ontkende het vuur van de hel en geloofde dat zelfs Satan uiteindelijk gered zou worden. “Now let us see what is meant by the threatening with eternal fire. ... It seems to be indicated by these words that every sinner kindles for himself the flame of his own fire and is not plunged into some fire which was kindled beforehand by someone else or which already existed before him. ... And when this dissolution and tearing asunder of the soul shall have been accomplished by means of the application of fire, no doubt it will afterwards be solidified into a firmer structure and into a restoration of itself” (Origen, cited by W.A. Jurgens, *The Faith of the Early Fathers*).
7. Hij geloofde dat de menselijke zielen pre-existeerden (een voorbestaan hadden) en dat sterren en planeten mogelijk zielen hebben. “In regard to the sun, however, and the moon and the stars, as to whether they are living beings or are without life, there is not clear tradition” (Origen, cited by W.A. Jurgens, *The Faith of the Early Fathers*).
8. Hij geloofde dat Jezus een geschapen wezen en niet eeuwig was. “He held an aberrant view on the nature of Christ, which gave rise to the later Arian heresy” (*Encyclopedia of Christian Apologetics*, “Origen”). Dat Origenes geloofde dat Jezus Christus een begin had blijkt duidelijk uit deze verklaring: “Secondly, that Jesus Christ Himself, who came, was born of the Father before all creatures; and after He had ministered to the Father in the creation of all things,--for through Him were all things made” (Origen, quoted by W.A. Jurgens, *The Faith of the Early Fathers*).
9. Hij ontkende de lichamelijke opstanding, bewegend dat de opstanding niet-materieel is en het opstandingslichaam geen ledematen heeft. “He denied the tangible, physical nature of the resurrection body in clear contrast to the teaching of Scripture” (*Encyclopedia of Christian Apologetics*, “Origen”). Hij werd veroordeeld door het concilie van Constantinopel.
10. Origenes allegoriseerde de Bijbel, zeggende: “The Scriptures have little use to those who understand them literally”. Hierin was hij een van de vaders van de ketterse a-millenniale methode van profetische interpretatie, die verder ontwikkeld werd door Augustinus en later geadopteerd werd door de RKK. Dit vernietigde de apostolische leer van de imminente terugkeer van Christus (Mt. 24:42, 44; 25:13; Mk. 13:33), de letterlijke verdrukkingstijd en het duizendjarige koninkrijk. Het maakte ook gedaan met een letterlijke vervulling van Gods beloften aan Israël en zette de vervolging van de Joden op touw door de RKK.

Eusebius van Caesarea (270 – 340)

1. Eusebius verzamelde de geschriften van Origenes en promootte zijn dwaalleringen. “Whatever proof exists that Origen and his school deteriorated the correctness of the text, it is to the same extent clear that Eusebius accepted and perpetuated that injury” (*Discussions of Robert Lewis Dabney*, I, p. 387).
2. Constantijn de Grote, die kerk en staat verenigde in het Romeinse keizerrijk en daarbij het fundament legde voor de RKK, huurde Eusebius in om enkele Griekse Nieuwe Testamenten te produceren. Frederick Nolan en andere autoriteiten beschuldigden Eusebius voor het maken van vele wijzigingen in de teksten van de Schrift. “As it is thus apparent that Eusebius wanted not the power, so it may be shewn that he wanted not the will, to make those alterations in the sacred text, with which I have ventured to accuse him” (Nolan, *Inquiry into the Integrity of the Greek Vulgate*, p. 35).
3. Veel van de opgemerkte omissies (weglatingen) in de moderne versies kunnen teruggevoerd worden tot deze periode, inbegrepen [Markus 16:9-20](#) [volg deze link] en [Johannes 8:1-11](#) [perikoop *De Aldutera*; volg de link]. Na intensief onderzoek concludeerde Frederick Nolan dat Eusebius “suppressed those passages in his edition” (Nolan, p. 240). In feite hebben veel tekstuele autoriteiten de Vaticanus and Sinaiticus geïdentificeerd als zijnde twee van de kopieën van het Griekse Nieuwe Testament dat opgemaakt werd door Eusebius. Deze manuscripten bevatten ook de valse apocriefe geschriften “de herder van Hermas” en “het evangelie van Barnabas”. Origenes be-

schouwde deze twee ongeïnspireerde, fantasierijke boeken als canonieke Schrift (Goodspeed, *The Formation of the New Testament*, p. 103).

Hiëronymus (Sophronius Eusebius Hiëronymus) (340 – 420)

Hiëronymus werd door Damasus geroepen, de bisschop van Rome, om een standaard Latijnse Bijbel te produceren. Dit werd gecompleteerd tussen 383 en 405 en werd de geadopteerde bijbel van de RKK. Hij wordt algemeen de Latijnse Vulgaat¹ genoemd.

Modern tekstueel criticus Bruce Metzger zegt dat de Griekse manuscripten, gebruikt door Hiëronymus: “apparently belonged to the Alexandrian type of text” (Metzger, *The Text of the New Testament*, p. 76). Dit betekent: ze zijn van dezelfde familie als deze die aan moderne bijbelvertalingen ten grondslag liggen. Kenyon en Robinson bevestigen dit (Kenyon, *The Text of the Greek Bible*, p. 88; Robinson, *Ancient Versions of the English Bible*, p. 113).

Dit betekent dat de Latijnse Vulgaat, geadopteerd door Rome, hetzelfde type van tekst vertegenwoordigt als de besmette Griekse tekst die ten grondslag ligt van moderne versies. Deze [moderne versies](#) verwijderden algemeen “God” uit 1 Timotheüs 3:16 en bevatten veel andere corrupties.²

Hiëronymus was zwaar besmet door valse leer:

1. Hiëronymus volgde de valse leer van ascetisme, geloofde dat de celibataire toestand geestelijk superieur is aan de gehuwde staat, en hij wilde dat de kerkleiders ongehuwd bleven. James Heron, auteur van *The Evolution of Latin Christianity*, merkt op dat “no single individual did so much to make monasticism popular in the higher ranks of society” (Heron, 1919, p. 58).
2. Hiëronymus geloofde in de verering van “heilige relikwieën” en de beenderen van dode christenen (Heron, pp. 276, 77).
3. Hiëronymus “took a leading and influential part in ‘opening the floodgates’ for the invocation of saints”, en leerde “distinctly and emphatically that the saints in heaven hear the prayers of men on earth, intercede on their behalf and send them help from above” (Heron, pp. 287, 88).
4. Hiëronymus leerde dat Maria de tegenhanger was van Eva, zoals Christus de tegenhanger was van Adam, en dat door haar gehoorzaamheid Maria instrumentaal werd in het helpen verlossen van het menselijke ras (Heron, p. 294). Hij leerde ook dat Maria eeuwig maagd was (Heron, pp. 294, 95).
5. Hiëronymus geloofde in de zegen van water (Heron, p. 306).
6. Hiëronymus rechtvaardigde de doodstraf voor “kettters” (Heron, *The Evolution of Latin Christianity*, p. 323).

Wat betreft zijn geest en karakter werd Hiëronymus beschreven door een historicus, die zelfs veel respect voor hem had, met deze woorden: “such irritability and bitterness of temper, such vehemence of uncontrolled passion, such an intolerant and persecuting spirit, and such inconstancy of conduct” (Schaff, *History of the Christian Church*, III, p. 206).

Het is duidelijk dat Hiëronymus veel van de valse leringen had opgenomen die uiteindelijk de dogma’s en praktijken werden van de RKK.

Ambrosius (339 – 397)

Ambrosius was bisschop van Milaan, in Italië, in 374-397. Wegens zijn betrokkenheid in vele vroege leerstellige ketterijen, werd op zijn geschriften beroep gedaan door pausen en katholieke concilies. Ambrosius had een sterke invloed op Augustinus. De RKK maakte van hem een heilige en doctor van de kerk.

---

¹ Vulgaat: De Vulgaat dankt zijn naam aan de uitdrukking *versio vulgata*, “volks Latijn” en was geschreven in alledaags Latijn (*sermo humilis*) in een bewust onderscheid van het elegante Ciceroniaanse of literaire Latijn waar Hiëronymus een meester in was. (Wiki).

² Zie verder: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Corrupties-NBG.pdf>.

1. Ambrosius hanteerde de allegorisch-mystieke methode van bijbelinterpretatie, beïnvloed als hij was door Origenes en Philo.
2. Hij leerde dat christenen toegewijd moesten zijn aan Maria, moedigde het kloosterleven aan, en geloofde in gebeden tot de heiligen.
3. Hij geloofde dat de kerk de macht bezit om zonden te vergeven.
4. Hij geloofde dat het Avondmaal des Heren een offering van Christus is.
5. Hij leerde dat maagdelijkheid heiliger is dan de huwelijks staat, en wanneer mogelijk moedigde hij jongen vrouwen aan niet te trouwen. Zijn leringen hierover plaveiden de weg voor het katholieke monastieke systeem.
6. Hij bad voor de doden.

Augustinus (354 – 430)

Augustinus was besmet door valse leringen en hielp het fundament te leggen voor de formatie van de RKK. Om deze reden eerde Rome Augustinus als een van de “doctors van de kerk”.

1. Hij was een vervolger en de vader van de doctrine van vervolging in de katholieke kerk.

De historicus Neander merkte op dat Augustinus’ leer “contains the germ of the whole system of spiritual despotism, intolerance, and persecution, even to the court of the Inquisition”. Augustinus zette aan tot vervolgingen tegen de bijbelgelovige [Donatisten](#) die zuivere kerken, naar het apostolische geloof, wilden nastreven. Hij interpreteerde Lukas 14:23 (“dwing hen binnen te komen”) dat Christus zou eisen dat de kerken daadkracht moesten gebruiken tegen ketteren.

2. Hij was de vader van het a-millennialisme, allegoriseerde de bijbelse profetie en leerde dat de katholieke kerk het koninkrijk van God is.

3. Hij leerde dat de sacramenten de middelen zijn van reddende genade.

4. Hij was een van de vaders van de kinderdoop. Het ‘concilie’ van Mela, in Numidië³, in 416, samengesteld uit slechts 15 personen en voorgezeten door Augustinus, decreteerde: “Also, it is the pleasure of the bishops in order that whoever denies that infants newly born of their mothers, are to be baptized or says that baptism is administered for the remission of their own sins, but not on account of original sin, delivered from Adam, and to be expiated by the laver of regeneration, BE ACCURSED” (Wall, *The History of Infant Baptism*, I, 265). Augustinus leerde dus dat kleine kinderen moesten gedoopt worden en dat de doop hun zonden wegnam. Hij noemde allen die de kinderdoop afwezen “ongelovigen” en “vervloekt”.

5. Hij leerde dat Maria geen zonde beging en promoveerde haar aanbidding. Hij geloofde dat Maria een vitale rol speelde in de behoudenis (Augustinus, *Sermon 289*, cited in Durant, *The Story of Civilization*, 1950, IV, p. 69).

6. Hij geloofde in het vagevuur.

7. Hij accepteerde de doctrine van het “celibaat” voor “priesters” en ondersteunde het decreet van “paus” Siricius van 387 dat verordeneerde dat elke priester die trouwde of weigerde te scheiden van zijn vrouw, getuchtigd moest worden.

8. Hij verhief het gezag van de kerk boven dat van de Bijbel, zeggend: “I should not believe the gospel unless I were moved to do so by the authority of the Catholic Church” (quoted by John Paul II, *Augustinusum Hyponensem*, Apostolic Letter, Aug. 28, 1986, www.cin.org/jp2.ency/augustin.html).

9. Hij geloofde dat ware interpretatie van de Schrift was voortgekomen uit de verklaring van kerkconcilies (Augustinus, *De Vera Religione*, xxiv, p. 45).

---

³ Numidië: vandaag het noorden van Algerije en een deel van Tunesië. Numidië waren Berbers, de oorspronkelijke bewoners van Noord-Afrika. (Wiki).

10. Hij interpreteerde de vroege hoofdstukken van Genesis op figuurlijke wijze (Dave Hunt, “Calvin and Augustinus: Two Jonahs Who Sink the Ship”, *Debating Calvinism: Five Points, Two Views* by Dave Hunt and James White, 2004, p. 230).

11. Hij leerde dat God van tevoren sommigen had beschikt voor redding en anderen voor vervloeking en dat de genade van God onweerstaanbaar was voor de ware uitverkorenen. Johannes Calvijn van de 16de eeuw gaf zelf toe dat zijn [TULIP-theologie](#) [volg deze link] over de “soevereiniteit van God”, betrokken werd van Augustinus. Calvijn zei: “If I were inclined to compile a whole volume from Augustinus, I could easily show my readers, that I need no words but his” (Calvin, *Institutes of the Christian Religion*, Book III, chap. 22).

12. Hij leerde de ketterij van apostolische successie vanaf Petrus (Hunt, *ibid.*, p. 230).

Johannes Chrysostomus (347 – 407)

Chrysostomus was een leider in Antiochië, in het Griekse deel van de katholieke kerk van die dagen. Hij werd “patriarch” van Constantinopel in 398.

1. Hij geloofde dat het brood letterlijk Jezus Christus wordt in de mis.
2. Hij leerde dat kerktraditie gelijk in gezag met de Schriften kan zijn

Cyrillus van Alexandrië (376 – 444)

Cyrillus was de “patriarch” van Alexandrië en ondersteunde veel van de dwalingen die leidden tot de vorming van de katholieke kerk.

1. Hij promootte de verering van Maria en noemde haar de *Theotokos*, of God-baarster.
2. In 412 zette Cyrillus aan tot vervolging van de Donatistische christenen.

EEN WAARSCHUWING OVER DE MACHT VAN DE KERKVADERS OM U TOT ROME TE LEIDEN

Nu we een aantal ketterijen beschouwd hebben die de “kerkvaders” doorzuurden, is het niet verwonderlijk dat een onkritische studie van hun geschriften mensen kan weg leiden naar Rome. Dat is het waar ze allemaal naartoe sturen! En dan hebben we meestal nog gekeken naar de meer leerstellig gezonde “kerkvaders”!

--- (ingekort).

Laat dit een luide waarschuwing zijn voor hen die oren hebben om de waarheid te horen. Wij moeten de “kerkvaders” niet bestuderen. Wij moeten er zeker van zijn wedergeboren te zijn en dat de Heilige Geest in ons woont als onze Leraar (1 Johannes 2:27), en daarna moeten we ijverig aan bijbelstudie doen en dichtbij Christus wandelen en we moeten stevig gegrond worden in de waarheid, opdat we niet op een dwaalweg worden gebracht door de kuiperijen van de duivel en alle woeste winden van dwaling in onze dagen.

“Opdat wij geen kleine kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door de bedriegerij van de mensen om sluw tot dwaling te verleiden” (Efeziërs 4:14).

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#)